

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीदेवराजगुरुवर्यानुगृहीतम्
॥ अमृतफलावलिशतकम् ॥
(घटिकाद्रिनाथशतकम्)

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ अमृतफलावलिशतकम् ॥

श्रीवेङ्कटार्चरणौ शिरसि करोमि स्मिताञ्जसुहृदौ तौ।
पृथुतरमपि भवजधिं पिबतितरां यत्परागपरमाणुः ॥ १ ॥

व्यत्यस्तचरणकमलां विनिहितभुजयुगळमित्रजानुयुगाम्।
विलसितरथाङ्गशङ्खां व्यक्तिमुपासे विरुद्धजातिमतीम् ॥ २ ॥

श्रित घटिकाचलशृङ्गं शीतलकरुणातरङ्गितापाङ्गम्।
मनसि ममोल्लसदङ्गं वस्तु महः किमपि वाससा पिङ्गम् ॥ ३ ॥

कलितदनुतनयभङ्गं करकमलाभरणवारिजरथाङ्गम्।
कृतघटिकाचलसङ्गं किमपि महो जयति केतनविहङ्गम् ॥ ४ ॥

सर्वरसगन्धभरितम् सङ्गतमेकमपि सकलशाखासु।
अमृतफलमखिलपुंसामास्वादं चित्रमस्ति घटिकाद्रौ ॥ ५ ॥

आरण्यकाप्तवाक्यैरवगम्यो ग्राम्यजनदृशामपदम्।
स्फुरति घटिकाचलाग्रे पुरुषमृगः कोऽपि पुण्यकृदुपेयः ॥ ६ ॥

महति घटिकाद्रिविषये महता स्नेहेन निर्मलदशायाम्।
देदीप्यते स्थिरोऽयं दिव्यैर्मुनिभिः प्रवर्तितो दीपः ॥ ७ ॥

मुष्णंस्तमो जनानां मूर्धनि घटिकाचलस्य सम्भूतः।
आलोकतोऽखिलार्थानधिगमयति नित्यमच्युतो दीपः ॥ ८ ॥

रस्यं सकृदुपसेव्यं लभ्यमपथ्यसहमसहितममोघम्।
त्वरितं हरति भवार्तिं शुद्धं घटिकाद्रिमौलिजं मूलम् ॥ ९ ॥

स्थिरशोकशल्यहरणं जगतां विच्छिन्नकुशलसन्धानम्।
सञ्जीवनमपि घटिकाशैलजमूलं करोति सारूप्यम् ॥ १० ॥

अतिबलभवाहिदष्टान् अभिलाषविषाग्निमुर्च्छनानष्टान् ।
घटिकाशिखरिनरेन्द्रो घटयत्यसुभिः कटाक्षमात्रेण ॥ ११ ॥

चोरं स्वतश्च्युतं मां स्वामी घटिगाद्विपो विचिन्वानः ।
दृष्ट्वा कुतोऽप्युपायात् दृप्तमबध्नात् दयागुणेन दृढम् ॥ १२ ॥

विमलकविसेव्यमाना विलसति सन्निहितशङ्खचक्राब्जा ।
काऽपि घटिकाद्रिशिखरे करुणारसपूरनिर्भरा सरसी ॥ १३ ॥

निर्मुक्तभोगशुद्धान् नित्यमहीनान् वहन् निजासक्तान् ।
भाति घटिकाद्रिशिखरे भद्रश्रीः कोऽपि परिमळः शाखी ॥ १४ ॥

करुणामृतरसवर्षैर्घटिकाचलघटिकालमेघ निजैः ।
संसरणतरणितप्तं सञ्जीवय विनतसस्यजालमिदम् ॥ १५ ॥

विमलतरभक्तिपूरे व्यपगतपङ्के विकस्वराम्बुरुहे ।
मानससरसि मुनीनां रमते घटिकाद्रिराजहंस भवान् ॥ १६ ॥

स्तम्भो हि विघ्नकारी संदृष्टो जगति सर्वकार्येषु ।
दानवविदारणे ते तस्यैव हरे कथं नु साचिव्यम् ॥ १७ ॥

देवत्वमागमात् ते सिद्धं तिर्यक्त्वमपि नरत्वेन ।
सह दृष्टमद्य घटिकास्थावरसर्वात्मकस्य किमयुक्तम् ॥ १८ ॥

पञ्चास्य एव हि त्वं प्रथितो भगवन् कथं सहस्रास्यः ।
घटिकाद्रिपक्षपातिन् ख्यातोऽसि कथं च विश्वसाक्षीति ॥ १९ ॥

बहूदेशमल्पदेशादपि सिंहत्वादधःस्थितं पुंस्त्वम् ।
मूर्त्तौ तवात्र नृहरे मुख्यः को वाऽवगम्यतेऽन्येन ॥ २० ॥

पुंसूक्तपूर्वकैस्तैः पुरुषत्वं मुख्यमेव ते विदितम् ।
कथमियममुख्यताऽस्मिन् घटते घटिकाद्रिमनुजमृगराज ॥ २१ ॥

विदधति न भाग्यलक्ष्मीविरहविलासात्तविकृतयो मनुजाः ।
श्रवणामृतेषु घटिकाशैलवनप्रिय वचस्सु ते श्रद्धाम् ॥ २२ ॥

कार्यं हिरण्यहरणं घटिकाचललुब्ध कंसमुख्यहरणं वा ।
अहरस्त्वमाश्रितानां हन्त किमखिलान्यनर्थजातानि ॥ २३ ॥

दोषा ममान्तरहिताः स्वामिन् घटिकेन्द्र तावकाश्च गुणाः ।
तदपि गुणैस्त्वदुपपन्नैः स्थाने हीनाश्रिता जिता दोषाः ॥ २४ ॥

पादाम्बुजेन लसता प्रसृमरमधुना परार्ध्यगन्धेन ।
श्रयतां शमयसि घटिकाशैलप विपरीतवासनाः सकलाः ॥ २५ ॥

प्रगुणा परं प्रसादं प्राप्ता निपुणेन पदविदा ग्रथिता ।
सुतरां त्वयैव घटिकानायक शोभेत सूक्तिहारलता ॥ २६ ॥

सरससुमनोऽभिरामा साधु च संस्कारसंभृतोल्लासा ।
समुपैति सूक्तिलतिका सङ्गादमृतफल तव हि साफल्यम् ॥ २७ ॥

सत्पक्षपातसुभगं सन्मानसरसिकम्बुजासक्तम् ।
भुवनाश्रयं विशुद्धं बुध्ये घटिकावनौकसं हंसम् ॥ २८ ॥

सुमनोरसकृतसङ्गं स्वरणविशेषेण तोषितानङ्गम् ।
कमलालयान्तरङ्गं कलये घटिकाद्रिकल्पतरुभृङ्गम् ॥ २९ ॥

दुर्गतिदुःखितचित्तान् दुष्करयोगान् विमुच्य सुखसेव्याम् ।
प्राज्ञाः प्रयान्ति नित्यां निभृतिं घटिकाद्रिभूपमालम्ब्य ॥ ३० ॥

कलयन्ति नैव सन्तः कापुरुषद्वारि वारणाकदनम् ।
घटिकाशिखरिमुकुन्दं कमपि निधिं सुलभमनवधिं लब्ध्वा ॥ ३१ ॥

मकरमयकूर्मरूपं वरशङ्खं पद्ममपि महापद्मम् ।
कुन्दमसितं मुकुन्दं को वा घटिकाद्रिनवनिधिं न भजेत् ॥ ३२ ॥

काञ्चनमये स्फुरन्तं कञ्चन घटिकामहीभृतः कटके ।
कृष्णमणिमर्धरहितं के वा न विदन्ति कृत्स्नतः श्लाघ्यम् ॥ ३३ ॥

संसरणसरणिपान्थास्तापत्रयतरणिकिरणसन्तप्ताः ।
आश्वसिता घटिकाद्रौ हरिचन्दनमेत्य शीतलच्छायम् ॥ ३४ ॥

मुक्तं निरञ्जनबद्धं मूलं जगतां फलं च घटिकाद्रौ ।
आकलयताद्भुतं महदाकण्ठं मनुजमानने सिंहम् ॥ ३५ ॥

पश्यन्ति नयनहरिणाः स्पष्टं घटिकाद्रिलुब्धकं यावत् ।
परिसरचरैस्तु तावत् पातकपतगैः पलायितं क्वापि ॥ ३६ ॥

विमलमणिहेमकटकं विलसितवनमालमुल्लसन्मौलिम् ।
घटिकाद्रिसुहृदमीडे काञ्चनपीतांशुकावृतं प्रांशुम् ॥ ३७ ॥

सद्भिः परिगतममलैः संश्रितसर्वसहं हिरण्यकृतम् ।
घटिकाद्रिपं सुमेरुं कलये सर्वोत्तरं सुरैः सेव्यम् ॥ ३८ ॥

सरसमविप्लुतवेलं संभृतमगिराजसरसिजाशङ्कम् ।
गम्भीरममितममलं गाहे घटिकाचलेश कलशाब्धिम् ॥ ३९ ॥

विगततमोग्रहमचलं वृद्धिक्षयरहितमनुदयास्तमयम् ।
विकसित मानसकमलं वीक्षे घटिकाद्रिविधुमहो विमलम् ॥ ४० ॥

निरवधिकनित्यमहसा निर्मलमुक्तानुबन्ध सुभगेन ।
घटिकाद्रिमुकुटभाजा मणिना मम मनसि वारितं तिमिरम् ॥ ४१ ॥

अविरलविसृमरसृणिना हरिमणिना सततमाहितौज्ज्वल्यः ।
घनकनककल्पितोऽयं कटको घटिकामहीभृतो भाति ॥ ४२ ॥

सुमनोभृतेन मधुना सुतरां मधुरेण शुद्धिगुणभाजा ।
मम घटिकाचलजनुषा मानसनामा समुत्सुको भृङ्गः ॥ ४३ ॥

अणुतरमपि स्वमन्यानर्पयतः सततमाप्तुकामेन ।
घटिकाचलप्रणयिना विपुलं विहितं हिरण्यदानमहो ॥ ४४ ॥

अननुगुणविषयवीक्षामनिदंप्रथमां सरस्वतीम् मुक्त्वा ।
घटिकाचलप्रणयिना घटयति दृष्टिं घनानुरागमयीम् ॥ ४५ ॥

दृश्येन दैवयोगात् दीव्यन्महसाञ्जनाद्यतीतेन ।
साधयति सिद्धिमखिलां सङ्गो घटिकाद्रियोगिपुरुषेण ॥ ४६ ॥

प्रबलैर्ममेन्द्रियाश्चैः परितुष्टो विषमविषयकान्तारे।
पदवीं मनोरथग्र्यां प्राप्तो घटिकाद्रिपार्थसारथिना ॥ ४७ ॥

अतिवेल विलसितोर्मैरवगाहवतामधोगमनहेतोः।
प्राप्तोऽस्मि भवपयोधेः पारं घटिकानियामकेनाहम् ॥ ४८ ॥

घटिका यदि गुणघटिता घटिकाचलचक्रिकल्पिता न स्युः।
भवकूपतो जलानां भव्यः को वा समुद्धरणहेतुः ॥ ४९ ॥

कलयन्ति ये स्वयात्रां घटिकाचलवैद्यकल्पितेन पथा।
भवरोगतोऽचिरात्ते मुक्ताः स्नानं चरन्ति विरजायाम् ॥ ५० ॥

ददतो जगत्युदारान् स्वापेक्षितमर्थमर्थिनः प्राहुः।
आददतः पुनरर्थानुक्ता घटिकाचलार्थिनोदाराः ॥ ५१ ॥

दाता हि लोकिकोऽर्थान् स्वव्यतिरिक्तान् ददाति नात्मानम्।
स्वोऽपि स्वसंश्रितेभ्यो दत्तो घटिकाद्रिनृहरिणा दात्रा ॥ ५२ ॥

हिंसितदानवकरिणेहृदयगुहाविहितबहुविहाराय।
विक्रमवते सपर्यां विदधे घटिकाद्रिवीरसिंहाय ॥ ५३ ॥

श्रुतिपारगाय विद्यासूतिगृहाय स्वधर्मनिरताय।
स्वस्वोचितं प्रदानं सुधियां घटिकाद्रिभूमिदेवाय ॥ ५४ ॥

महनीयवृत्तवर्णा महितान्वयवत्यलङ्कृता कृतिना।
सूक्तिसुतनुः प्रदेया शुद्धा घटिकाद्रिसुरवराय शुभा ॥ ५५ ॥

गां यो ददाति सार्थां गलदमितप्रेमधारया सहिताम्।
घटिकाचलप्रणयिने घटते किं तस्य काङ्क्षितं नालम् ॥ ५६ ॥

कलुषापि घटकवाक्यैः क्षालितवैमुख्यकल्मषा धीषणा।
पृथुगुणभृते मदीया स्पृहयति घटिकाचलप्रियाय भृशम् ॥ ५७ ॥

अन्विच्छतान्यमथवा तूष्णीमाध्वं सुरर्षिपितृमुख्याः।
तत्किङ्करोऽर्पितोऽहं तज्जैर्घटिकाद्रिभुभुजे सचिवैः ॥ ५८ ॥

कृध्यन्त्यनर्थकं ये गोप्त्रे घटिकामहीभृतो हरये।
मन्ये मन्दधियस्तान् मातङ्गानेव मदजुषः कलुषान् ॥ ५९ ॥

दुष्टान् निगृह्य तरसा शिष्टानखिलांश्चिरेण पालयते।
स्वस्ति सुहृदे गुणानां भूत्यै घटिकाद्रि भूमुजे भूयात् ॥ ६० ॥

मृदुलं भवाग्निपाकात् व्याप्तं गुणतो विशुद्धमहमन्नम्।
भोज्यं समर्पये स्वं भोक्त्रे घटिकाचलस्य सुस्नेहम् ॥ ६१ ॥

नित्यश्रिये गुणानां निधये निष्ठयूतनिखिलदोषाय।
प्रज्ञार्पिता मयैषा भर्त्रे घटिकाचलस्य भाग्यवशात् ॥ ६२ ॥

पात्रे समाश्रितानां शास्त्रे सत्पुरुषविद्विषां सततम्।
दात्रे सकलफलानां नेत्रे जगतां नमो नृसिंहाय ॥ ६३ ॥

सुमनःसमूहभव्यात् शुकमुखसेव्यात् सुशीतलच्छायात्।
घटिकाद्रितटनिरूढात् कल्पकतः कस्य काङ्क्षितं न फलम् ॥ ६४ ॥

अविरतहितप्रवृत्तेरापदि सहितादकृत्रिमस्नेहात्।
मम घटिकाचलबन्धोर्मान्यादन्येन केन किं कार्यम् ॥ ६५ ॥

घनकरुणामृतपूरैर्घटिकाचलकृष्णमेघतो जनितैः।
पापाटवी प्रदग्धा भजते चित्रं भवाम्बुधिः शोषम् ॥ ६६ ॥

गोभिः प्रकाशितार्थात् गोप्तुर्घटिकाभिधानवाद्गुदितात्।
जागर्ति सततनिद्रं सवितुर्जगतां मनः सरोजं मे ॥ ६७ ॥

रुष्टेन येन रौद्रो रुग्णो धरणिं जगाम शरभोऽपि।
घनदुरितदन्तिनोऽस्माद् घटिकाद्रिहरेः कथं न बिभ्यति मे ॥ ६८ ॥

अव्याहत प्रचारादवमत मन्त्रौषधात् सहस्रास्यात्।
पातकमूषकनिवहात् पायात् घटिकाद्रिभोगिनः को वा ॥ ६९ ॥

कलितपुरुषार्थसार्थात् घटिकाघटितात् सनातनात् धर्मात्।
किं वा प्रमाद्यतां स्यात् क्षेमं ह्यत्राप्यमुत्र वा पुंसाम् ॥ ७० ॥

घनसमयनिर्व्यपेक्षाद् घटिकाचल भूमिभर्तुरुद्भूता ।
क्षालयति कलुषमलिनं काचन करुणातरङ्गिणी भुवनम् ॥ ७१ ॥

सन्निहितशङ्खपद्मात् सर्वसखात् सकलपुण्यजनसेव्यात् ।
घटिकाद्रिराजराजात् का वा न स्यात् समाश्रिता संपत् ॥ ७२ ॥

वृजिन विषानलमूर्च्छाविमुषितचित्तान् भवोरगग्रस्तान् ।
कुर्वीत लब्धसत्तान् को वा घटिकाद्रिगारुडिकतोऽन्यः ॥ ७३ ॥

नित्यान्निरस्तदोषात् नियतपदात् पुण्यकीर्तनश्रवणात् ।
विनतोचिताभिधानात् ब्रह्मण एवाधिगम्यते सकलम् ॥ ७४ ॥

शुद्धिमुपजनयतोऽग्यां स्वालोकेनैव चक्षुषो जगताम् ।
घटिकाद्रिमित्रतोऽन्यं कलयेऽखिललोकबान्धवं नाहम् ॥ ७५ ॥

अमृतप्रवाहसहजैरालोकैरमलशीतलैः स्नपिताः ।
विविधान् भवदवदाहान् विजहति घटिकाद्रिविलसितस्य विधोः ॥ ७६ ॥

धर्मोत्तरं द्विपाद्रेः शङ्के घटिकाद्रिमत्र न विवादः ।
केनाङ्गकारि नाऽस्मिन् कृष्णामृगस्यास्य नियतसंवासः ॥ ७७ ॥

अमृतार्पणं श्रितानामभिदूररसनत्वमार्जवं गमने ।
कथमिव च गरुडसख्यं घटिकाचलकृष्णभोगिनो घटते ॥ ७८ ॥

आगस्सु संश्रितानामनभिज्ञस्यात्मसाम्यदस्याहम् ।
नियमेन सेवकः स्यां नित्यं घटिकाद्रिभूमिपालस्य ॥ ७९ ॥

सत्त्वोत्तरस्य दानं सद्भयो घटिकाद्रिभूमृतो युक्तम् ।
सुतरां पापरतानां युज्येत कथं सुरद्विषां दानम् ॥ ८० ॥

घटिकाद्रिकामसुरभेः काङ्क्षापदसकलफलदुहो जगताम् ।
मातुर्गवां मयिस्यात् वत्सेबहुलं कथं न वात्सल्यम् ॥ ८१ ॥

हन्त न जहत्यमोघामाशिषमायुःश्रियं प्रयुञ्जानाः ।
घटिकाचलहरिचन्दनपार्श्वमहीनाः सुपावना हाराः ॥ ८२ ॥

सदमृतफलस्य घटिकाशैलरसालस्य सविधगस्यापि ।
शब्दादिनिम्बसेवां सन्त्यजति न हन्त हृदयकामो मे ॥ ८३ ॥

अमलानुरागसलिलैरभिलाषमलान्यपोह्य सकलानि ।
कुसुमैरहिंसनादौः कुर्यां घटिकाद्रिदैवतस्यार्चाम् ॥ ८४ ॥

धनदादौरपि न परैः साध्यं सुमहद्विरण्य दानं तत् ।
सुकरेण कृतवतः स्यात् तुल्यो घटिकाद्रिभूमृतः को वा ॥ ८५ ॥

जनयत्यवति च सकलान् ज्ञापयति यो हिताहिते शास्त्रात् ।
साम्ये तु तस्य को वा ज्ञानी घटिकाद्रि सर्वजनकस्य ॥ ८६ ॥

दोषाकरे विरागं सूर्यालोके विकासमामोदम् ।
पद्माख्यामपि वहतो युक्तं घटिकाद्रिपस्य केसरिता ॥ ८७ ॥

तन्वी मयाद्य लब्धा तपसा विपुलेन भक्तिकन्येयम् ।
भजतामव्यभिचारं भावं घटिकाद्रिभर्तारि प्रौढा ॥ ८८ ॥

भास्वति सुरासुरगुरौ भोगिनिवन्दारुसौम्य मन्दारे ।
घटताममायघटिते घटिकाद्रिविधौ कथं ग्रहैः पीडा ॥ ८९ ॥

समवर्तिनि भुवनेशे पुण्यजने पावके जगत्प्राणे ।
श्रीदे शिवेऽपि घटिकाशैलहरौ सति किमन्यदिक्पालैः ॥ ९० ॥

यस्योदयः परार्थो यस्यालोकेन यात्यघं विलयम् ।
काले च बोधयति यो घटिकामित्रोऽत्र को विरागी स्यात् ॥ ९१ ॥

सरसे जाग्रति घटिकाशैलगते सरसिजालये मोहात् ।
विरसेषु चित्तनामा विषयक्षरकेषु विभ्रमति भृङ्गः ॥ ९२ ॥

विभ्रति सदैव लक्ष्मीं विभ्राम्यति मित्रमण्डले विदुषाम् ।
घटिकाद्रि सार्वभौमे घटते किं वा न संश्रिताभिमतम् ॥ ९३ ॥

श्रितघटिकाचलशिखरे स्थिरकरुणापूरनिर्भरे शिशिरे ।
दीव्यन्ति विमलपक्षा दिव्ये कमलालये चिरं हंसाः ॥ ९४ ॥

विहरति बहुगुणजाले वीरे घटिकाद्रि कृष्णवर्त्मनिभे ।
विजहति समस्ततापान् विजयन्ते मृत्युमपि विमोहमहो ॥ ९५ ॥

कनकमयकटकशोभां कलयति घटिकामहीभृतो रुचिरे ।
दीप्तिमति कृष्णरत्ने दृष्टे त्रासलवमनुभवेत् को वा ॥ ९६ ॥

सप्तर्षिसेव्यमाने सन्ततसुमनस्कृते सहस्राक्षे ।
रमतां मनो हरौ मे राजति घटिकाद्रि रत्नसानुतटे ॥ ९७ ॥

पादस्पर्शनविभवात् पावितभुवने प्रबोधितात्मगुणे ।
भजति घटिकाद्रिमित्रे भगवति भावं मनःसरोजं मे ॥ ९८ ॥

तुष्टेऽल्पतः सुशीले सुगुणगृहीते सुलक्षणे सुदृढे ।
आरोपितो मदीयो भद्रे घटिकाद्रि धूर्वहे भारः ॥ ९९ ॥

अननुगुणामपि वाणीमागः सन्दोहमन्दमति कलिताम् ।
अङ्गीकरोतु भगवान् आश्रितदोषावलोकनाकल्यः ॥ १०० ॥

स्वामिन एव कृतिर्मे सूक्तिस्तोषाय तदपि तस्यैषा ।
स्वोक्तमनुवदति बाले सुतरां तातो हि तोषमुपयाति ॥ १०१ ॥

भक्तोचितोपयुक्तां भक्त्यां सौम्यवर किङ्करोपहृताम् ।
अमृतफलावलिमनघां मृदुलामास्वाद्य मृत्युमतियन्ति ॥ १०२ ॥

॥ इति अमृतफलावलिशतकं सम्पूर्णम् ॥